

РЕШЕНИЕ

№ 4066

гр. София, 21.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 25.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **5609** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 195б от Закона за водите /ЗВ/ и чл. 166 от Данъчно-процесуалния кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 438/15.11.2019г., издаден от Директора на Б. дирекция "И. район", с който на жалбоподателя е установено публично държавно вземане за такса за водовземане от повърхностен воден обект по разрешително № 003531/16.02.2005г., изменено и продължено с решение №274 от 19.09.2010г. с краен срок 30.09.2020г., за периода от 01.01.2017г. до 31.12.2017г. в размер на 40 480,72лв. главница, и лихва за периода 01.04.2017г. – 15.11.2019г. в размер на 6679,85лв.

Първоначално по жалбата е образувано адм.д. № 13705/2019г. по описа на АССГ. Постановеното по това дело решение е отменено с решение № 7794/18.06.2020г., по адм.д. № 3989/2020г. по описа на ВАС и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав.

С жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, поради неспазване на установената форма – липса на мотиви; съществено нарушение на административно-производствените правила – неуведомяване на жалбоподателя за началото на административното производство, лишаване от възможност да участва в проверките и за запознаване с резултатите от тях; противоречие с материалноправните разпоредби – неизвършване на собствен мониторинг от страна на

ответника и проверка на показанията на измервателните устройства, както и неотчитане на резултатите от извършения през годината контрол. Иска се АУПДВ да бъде отменен като незаконосъобразен.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от процесуален представител. Иска се обжалваният акт да бъде отменен или алтернативно да бъде отменен частично, като се намали дължимата сума съобразно последното заключение на вещото лице. Претендира се присъждане на разноски. Представена е писмена защита.

Ответникът - Директор на Б. дирекция „И. район“, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Представено е писмено становище

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Дружеството [фирма] е било титуляр на Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 003531/16.02.2005 г., изтекло на 15.02.2011г. и подновено с решение № 274 от 16.07.2010г. на министъра на околната среда и водите. Срокът на действието му е продължен до 30.09.2020г. С последващи решения с № 90 от 18.04.2019г. и решение № 99 от 02.05.2019г. на МОСВ разрешителното е изменено за бъдеще.

За периода от 01.01.2017г. - 31.12.2017г. дружеството жалбоподател подало декларация по чл. 194б от ЗВ на 31.01.2018г., в която е посочено как се определя процесната такса за водовземане – при единичен размер на таксата по чл. 12 от Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, приета с ПМС № 383/29.12.2016 г., в сила от 01.01.2017г., отнет годишен воден обем от 33 733 930 куб.м., изчислен по измервателно устройство - водомерна рейка, и коефициент 0,7 при напояване, когато отнетият обем вода е по-малък от или е равен на обема вода, изчислен по съответните норми за водопотребление, определени в Наредба за нормите за водопотребление за съответните култури.

На 15.05.2018г. била извършена проверка от ответника във връзка с представената информация по декларацията, за което е съставен констативен протокол № СЛ 225. В него е посочено, че таксата за иззетото водно количество от жалбоподателя за периода 01.01.2017г. - 31.12.2017г. е изчислена съгласно чл.12, ал.1, т.3 от Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, приета с ПМС № 383/29.12.2016 г., в сила от 01.01.2017г., по формула, при коректно попълнени от жалбоподателя данни в декларацията, и е 40 480,72 лв.

С уведомително писмо изх. № ПО-02-95/06.03.2019г., получено на 08.03.2019г., дружеството-жалбоподател е поканено да заплати доброволно дължимата такса за периода от 01.01.2016г. до 31.12.2016г., изчислена на базата на разрешено годишно количество, съгласно Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, приета с ПМС №383/29.12.2016г., както и декларации по чл.194б от ЗВ в размер на 40480,72 лв. /главница/, върху която следва да се начисли и дължимата лихва за периода на забава. В определения 7 – дневен срок дължимата такса, посочена в Поканата за доброволно изпълнение не е внесена.

С писмо изх. № ПО-02-95 от 26.09.2019г., жалбоподателят е уведомен, че започва производство за установяване на публично държавно вземане за дължимата такса за периода от 01.01.2016г. до 31.12.2016г. по разрешително от 16.02.2005г. с цел напояване. Посочено е, че производството ще приключи с издаване на АУПДВ. Писмото е получено на 30.09.2019г.

С Акт за установяване на публично държавно вземане № 438/15.11.2019г. на директора на Б. дирекция „И. район“, е установено, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си чл.194 от ЗВ да заплати дължимата такса за водовземане от повърхностни води на основание чл.194, ал.1, т.1, буква „а“ от ЗВ за периода 01.01.2017г. – 31.12.2017г. в размер на 40 480,72 лв., и лихва върху същата за периода от 01.04.2018г. до 15.11.2019г. в размер на 6 679,85лв.

Актът за установяване на публично държавно вземане е връчен на жалбоподателя на 25.11.2019г..Жалбата е подадена на 28.11.2019г.

С писмо изх. № ПО-02-95 (13)/12.11.2020г Б. дирекция „И. район“ уведомява, че в дирекцията не е постъпвала информация, относно вида земеделска култура, която се напоява от [фирма].

С представена от [фирма] справка за напояваните площи, се установяват което бяха представени данни за 2017г., за напояваните площи по видове земеделски култури и видове напояване.

За изясняване на обстоятелствата по делото по искане на жалбоподателя съдът допусна и прие основно и допълнително заключения на съдебно-счетоводна експертиза.

Съгласно основното заключение размерът на дължимата такса, въз основа на декларираният от [фирма] отчет воден обем от 33 733 930 куб.м. по единичната цена 0,0012 лв. за куб.м., като се приложи и декларирания коефициент от 0,7 по чл.12, ал.3, т.1 от Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обем и за замърсяване е: $33\,733\,930 \text{ куб.м.} \times 0,0012 \text{ лв.} \times 0,7 = 28\,336,50 \text{ лв.}$, респ. дължимата такса е в размер на 28 336.50лв..

С допълнителното заключение вещото лице сочи, че общият обем вода, изчислен по съответните норми на водопотребление, определени в Наредбата за нормите на водопотребление (ДВ бр. 103 от 27.12.2016г.) за съответните култури възлиза на 20 801 921 куб.м. вода. В декларацията освен целта на водовземането – напояване, дружеството е посочило отчетният годишен воден обем – 33 733 930 куб. м. по измервателно устройство – водомерна рейка. От [фирма] са направили уточнението, че в отчетния обем вода, деклариран пред МОСВ се включват освен количествата вода за напояване, доставяна до потребителите, също така и загубите по каналите, както и обеми водни маси, необходими за напълване на транспортно-разпределителната система, които след приключването на напоителния сезон се изпускат в отводнителната система.В резултат на така представените данни в експертизата е направен извод, че отчетният обем вода (33 733 930 куб.м.) е по-голям от обема вода, изчислен по съответните норми на водопотребление, определени в Наредбата за нормите на водопотребление (ДВ бр. 103 от 27.12.2016г.) за съответните култури (20 801 921 куб.м.).

Заключенията са обосновани и не са оспорени от страните. Съдът ги кредитира изцяло, както и останалите доказателства по делото.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от адресат на оспорения акт, в законоустановения срок и срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

АУПДВ е издаден от компетентен орган, предвид разпоредбата на чл.195б, ал.1 във

връзка с чл.152 от ЗВ, в предвидената писмена форма, съгласно изискванията по чл.59, ал.2 от АПК.

Съгласно чл.194б, ал.1 от ЗВ ежегодно към 31 януари на следващата година титулярите на разрешителни представят информация за изчисляване на дължимата такса по образец, утвърден от министъра на околната среда и водите и съдържащ данните, съгласно тарифата по чл. 194, ал. 6, въз основа на които се определят таксите.

Дружеството-жалбоподател е подало към ответника декларация във връзка с процесното разрешително. Съдът констатира, че посочените количества в декларацията са идентични със стойностите, установени като задължение с процесния АУПДВ.

Административният орган е изпратил покана за доброволно изпълнение на задължението за плащане на таксата за водоземане, която съдържа предупреждение, че при неизпълнение ще последва издаване на акт за установяване на публично държавно вземане. Тоест, спазени са правилата на чл.26 от АПК и на дружеството-жалбоподател е било гарантирано правото на защита в пълен обем. Имало е възможност да направи всичките си искания и възражения и да представи всичките си писмени доказателства.

В административното производство и в съдебното производство, жалбоподателят не представи нови писмени доказателства, установяващи плащане на процесните задължения.

Актът се съставя въз основа на писмени доказателства, включващи: 1. извлечения от сметките, по които постъпват таксите; 2. платежни и други счетоводни документи, издадени от лицата, използващи водите; 3. покана към лицето за доброволно изпълнение; 4. констативни протоколи от извършения контрол за изпълнение на задължението /чл.195, ал.2 от ЗВ/. Процесният акт е издаден въз основа на представена от дружеството декларация по чл.194б от ЗВ за периода, поканата за доброволно изпълнение и констативен протокол от проверка за изпълнение на задълженията.

АУПДВ е мотивиран, тъй като са посочени фактически и правни основания за издаването му. Изрично са цитирани констатациите в констативния протокол. Правото на защита не е нарушено.

Предвид изложеното неоснователно е възражението, че в административното производство по издаване на оспорения акт са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са основание за незаконосъобразност на акта.

Поради липса на водомерни устройства за реално изразходваното количество водни маси жалбоподателят е ползвал водомерна рейка. Рейката е специфичен начин за отчитане на изразходваното количество вода, чрез стъпаловидно разположени на стената елементи, посредством които се определят котите на водното ниво, но това не са регламентирани от закона измервателни устройства.

Съгласно чл.194, ал.1, т.1, б."а" от ЗВ за правото на използване на водите се заплаща такса за водоземане от повърхностни води, а съгласно чл.194, ал.2 от ЗВ таксата по ал.1, т.1 се определя на база отчетения обем вода и съответните норми за водопотребление, определени в наредбата по чл.117а, тоест Наредбата за нормите на водопотребление, приета с ПМС № 371 от 22.12.2016г., обн. в ДВ, бр. 103 от 27.12.2016г., в сила от 27.12.2016г. Разпоредбата на чл.194, ал.6 от ЗВ указва, че

размерът на таксите от вида на процесната, начинът и редът за тяхното изчисляване и заплащане, се определя с тарифа на Министерския съвет. В случая към 2017г. е била в сила Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, приета с ПМС №383 от 29.12.2016г., обн., ДВ, бр. 2 от 6.01.2017г., в сила от 01.01.2017г./Тарифата/..

В подадената на 31.01.2018г. от [фирма] декларация по чл.194б, ал.1 от ЗВ освен целта на водовземането – напояване, единичният размер на таксата по чл.12 от Тарифата – 0,0012 лева/куб. м. и отнетият годишен воден обем – 33 733 930 куб. м. по измервателно устройство – водомерна рейка, дружеството е посочило и друго обстоятелство във връзка с изчисляване размера на таксата - коефициент 0,7 - „при напояване – отнетият обем вода е по-малък от или равен на обема вода, изчислен по съответните норми на водопотребление, определени в Наредбата за нормите на водопотребление, за съответните култури“. В този случай съгласно чл.12, ал.3, т.1 от Тарифата единичният размер на таксата по чл.194, ал.1, т.1, б „а“ от Закона за водите се умножава по 0,7. Дължимата такса, въз основа на декларираният от [фирма] отнет воден обем от 33 733 930 куб.м. по единичната цена 0,0012лв. за куб.м., след като се приложи и декларирания коефициент от 0,7 по чл.12, ал.3, т.1 от Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обем и за замърсяване, е в размер на 28 336, 50 лв., а не както е посочено в АУПДВ - 40480,72 лв.

От изложеното следва извод, че цената на правото на водовземане в оспорения АУПДВ не е правилно определена в съответствие с Тарифата. АУПДВ, в частта за цената на правото на водовземане над 28 336, 50 лв. до 40 480,72 лв. е незаконосъобразен и следва да се отмени, ведно със съответните прилежащи лихви за забава.

Съгласно чл.48, ал.1, т.6 от ЗВ водоползвателите - титуляри на разрешителни, имат задължение да измерват и да водят отчет за изземваните и използваните води. В случая с подадената декларация дружеството жалбоподател е посочило отнетия годишен воден обем и въз основа на тези данни административният орган е постановил своя акт. Декларацията изхожда от жалбоподателя, съдържанието ѝ не е оспорено от жалбоподателя, не се твърди, че е документ с невярно съдържание и декларираният отнет воден обем е потвърден с констативния протокол. Освен това към 2017г. или 2018г., /когато е подадена декларацията/ ответникът не е бил уведомен по надлежен ред за напояваните площи по видове земеделски култури и видове напояване, за да вземе предвид тази информация при извършване на проверката и съставянето на констативния протокол № СЛ 225. Предвид изложеното представената справка от жалбоподателя за напояваните култури през 2017г. едва в хода на настоящото производство за целите на допълнителната задача на ССЧЕ не следва да се взема предвид за определяне на отнетия годишен воден обем. По тази причина неоснователно е възражението, че отнетия воден обем през 2017г. от жалбоподателя е в размер на 20 801 921 куб.м., а не както е посочено в декларацията и е прието с АУПДВ - 33 733 930 куб.м.

Представени са доказателства за разноски общо в размер на 6538,00 лв., от които 5780,00 лв. за адвокатско възнаграждение и 758,00 лв. за вещи лица. Размерът на адвокатското възнаграждение не е оспорен. При този изход на спора основателна е претенцията за присъждане на разноски по компенсация в полза на жалбоподателя в размер на 1683,57 лв.

Ответникът не е направил искане за присъждане на разноски.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И

ИЗМЕНЯ Акт за установяване на публично държавно вземане № 438/15.11.2019г., издаден от Директора на Б. дирекция "И. район", с който на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] е установено по основание и размер парично задължение за разрешеното право на водовземане от подземни води по разрешително № 003531/16.02.2005г., решение № 274/19.09.2010г. за изменение и продължаване срока на действие за периода 01.01.2017г. до 31.12.2017г., издадено от директора на БД И. – главница 40480,72 лв., ведно с дължимата лихва за периода на забава общо в размер на 6679,85 лв., като отменя размера на главницата над 28 336, 50 лв. до 40 480,72 лв. и съответните прилежащи лихви за забава.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], против Акт за установяване на публично държавно вземане № 438/15.11.2019г., издаден от Директора на Б. дирекция "И. район", в останалата част.

ОСЪЖДА Б. дирекция "И. район" да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] сумата 1683,57 лв. разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба, пред Върховния административен съд на Република България, в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне

СЪДИЯ: